

עמידה בינויו הוא ארץ־ישראל

עכשו בחתימות מנהטו,
בין מערב לмерוח,
עמיר בינוי שר אל תה אני לבני.
”האמת היא אני אדם שמתגבר,
ובך מיה אני פותח”,
אבל הצעוע עכשו דורך
ואני מתחפש לו דמות ואין
כי קרכבות מרחפות ללא פסקול
והאנשים הולגרמות עצומות,
ועבר דרכן לא נוגע,
ופתאום
כאן בחתימות מנהטו,
בין מערב לмерוח,
פתחות באחת,
באפלת המנחות,
יש לי חאה:
עמיר בינוי עכשו, הוא ארץ־ישראל.